

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 37/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s. r. o., Niťová 3, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Gabriel Almáši, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 47/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Pezinok (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 47/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplynulo:

„... Sťažovateľka je účastníčka súdneho konania na strane žalobcu, vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn.: 7C/47/2015 vo veci návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 2.654,98 EUR s prísl.

Predmetný návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný dňa 19.12.2014. Sťažovateľka bola výzvou súdu zo dňa 14.09.2015 vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 159,- €, ktorý uhradila dňa 08.10.2015...

Dňa 09.11.2016 podala sťažovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., sťažnosť predsedovi súdu na prietahy v konaní. V odpovedi na uvedenú sťažnosť zo dňa 07.12.2016, predseda súdu uvádza, že sťažnosť je dôvodná vzhľadom na skutočnosť, že posledný úkon súdu je datovaný dňa 16.11.2015 a súdne pojednávanie bolo nariadené na deň 18.01.2017.

Zároveň sa predseda súdu ospravedlnil sťažovateľke a nariadil dohľad predsedu súdu...

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené skutočnosti podáva prostredníctvom právneho zástupcu ústavnú sťažnosť.

Sťažovateľka nepovažuje ospravedlnenie predsedu súdu za dostatočné zadostučinenie, vzhľadom na časový úsek, počas ktorého súd nevykonal žiaden procesný úkon.

Sťažovateľka má za to, že domáhanie sa spravodlivosti v konaní trvá príliš dlho, pričom sa vôbec nejedná o zložitú a náročnú vec.

... Sťažovateľka má za to, že právom namieta neprímeranú dĺžku konania a nečinnosť súdu, keďže prvé pojednávanie bolo nariadené po uplynutí viac ako dvoch rokov od podania žaloby.

Základné právo sťažovateľky v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR porušené bolo.

Základné ľudské právo sťažovateľky chránené Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 6 ods. 1 porušené bolo.

... Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prieťahov, v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo na prejednanie ich vecí v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe.

Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie, či postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/47/2015 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

... Odo dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. 19.12.2014 uplynuli viac ako 2 roky, pričom doteraz sa nekonalo ani jediné pojednávanie.

Sťažovateľka sa márne domáha rozhodnutia, ktorým by súd určil žalovanému povinnosť uhradiť sťažovateľke predmetnú sumu. Pasivitou štátnej moci sa sťažovateľka dostala nie vlastným pričinením do stavu, v ktorom trpí majetkovým deficitom a nemôže prostredníctvom žalovanej sumy zveľaďovať svoj majetok.“

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ].. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/47/2015 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Pezinok sa prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/47/2015 konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 000,- €, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť jej do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia spolu v sume 363,79 € za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava,

Ústavná sťažnosť) á 143,- € + režijný paušál 2 x 8,58 € + DPH na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o... a to do dvoch mesiacov od dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

5. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 47/2015.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Vychádzajúc zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj zo zapožičaného súvisiaceho spisu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie sa začalo dorúčením návrhu „na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 2.654,98 EUR s prísl.“ 22. decembra 2014 a rozsudkom okresného súdu č. k. 7 C 47/2015-45 z 18. januára 2017 bolo skončené (rozsudok nadobudol právoplatnosť 1. apríla 2017).

Napadnuté konanie pred okresným súdom trvalo 2 roky a 3 mesiace, počas ktorých okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie k podanému návrhu a sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku (14. septembra 2015), a vzhľadom na to, že návrh sa nepodarilo doručiť

odporcovi, bolo vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom bol vydaný rozsudok (18. januára 2017).

8. Ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

9. Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu využila možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a 9. novembra 2016 podala s'ťažnosť na priet'ahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Do uvedeného dátumu nepreukázala, že by si práva, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, chránila iným spôsobom.

Ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala s'ťažovateľka právo podľa citovaného zákonného ustanovenia zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mala k dispozícii a úspešne ho aj využila ešte pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu. Po prešetrení vybavenia s'ťažnosti podpredsedníčkou okresného súdu zo 7. decembra 2016, ktorá uznala dôvodnosť s'ťažnosti, okresný súd už plynulo vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu veci a napokon 18. januára 2017 aj meritórne rozhodol.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiac sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08).

Postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol bez prietahov (čomu nasvedčuje aj odpoveď podpredsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 2094/2016 zo 7. decembra 2016), avšak po využití účinných prostriedkov nápravy sa postup okresného súdu nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2018